

je pri obilnosti cvetja po močni rōsi tiho, voljno vrēme, imajo čbele bogato pašo, tó je prava medēna rōsa; od druge, de bi od neba padala, se nismo mogli še svoje žive dni prepričati. Ako smo ravno za čbelami pogostoma hodili, in jih pri njih berilu marljivo oblezovali, se nam je le en samkrat primerilo, de smo jo, pa le samo našli, ki je mano druge baže lizála.

Kakor ima vsakoverstno drevó večidél svoje lastne gosēnce, ktere se od njegoviga perja redijo: ima tudi skorej vsaka veči rastljina svoje lastno mišičevje (uší, Blattläuse), ki živí od sladkiga sóka nar mlajših mladičic ali peresc, in sicer v neštevilnih trumah, med kterimi boš z lastnimi očmi nar manj po sedem živih rodov naštel, — na mnogih rastljinah večkrat močno razločenih v farbah in podobah.

Ognusik (Excremente) mnogoverstniga mišičevja se prikaže pod podobo majčkniga, vender vidljiviga dolglatiga mehurčka ali kančka, kakor bistre vōde; ko pade nižej na kako drevesno peró, postane belkast in svetél madežik; taciga, ali tako mano lizati, smo le enkrat čbelo našli; sicer pa muhe in drugi manji merčesi, večkrat v obilnim številu pričijoči, take madeže proti polizujejo; zakaj, če mišičevo vejo pri sončnim vremenu dregneš, celi oblaki taciga merčesa iz nje odleté. Mravljinici ga pa nimajo jezička, kaj taciga polizati; gredó tedaj višej do samiga mišičevja, in tam čakaje, in se po njem sprehajaje, vsako tako butarico proti poprimejo in povžijejo. Naj veči čudo je tó, de mravljinici po celim bleku mišičevja, po starih in mladih rodovih, takó z lahkama hodijo, de nikogar ne pritisnejo ali kaj opraskajo; mišičevje se popolnoma takó tiho zaderží, kakor de bi mravljinici clo nič po njem ne hodili!

Poskerbi tedaj, de ne bo clo nič mišičevja na drevesih; mravljinici ne bodo več potem na-nje hodili navadniga sladkiga živeža iskat, — in cekin je naš! — —

Ko bi pa vender še kak posamezen mravljinic, pozablivši ali pomotivši se, na tvoje drevó zašel, nikar se ne boj od njega kake škode; če pred uro rojenimu mišičjimu detetu po njem hode, clo nič žaliga ne stori, tudi tvoje drevó ne bo od njega škode terpelo.

Ali ni pri temle nekaj pomote? Kar Vam mišičevje na drevesih nadleguje, na nedolžne mravljinice, ki še njih prebivališa snažijo, zvracujete! —

Kar pa mravljinško poškodovanje sadja vtiče, nismo še nikoli našli, de bi kaj družiga jedli kakor hruške in precmagane, to je, prezrele fige; pri temle so pa takó dovoljni, de, dokler ene hruške ali fige do čistiga ne snedó, se druge ne lotijo.

Če pa želiš, de bi, pri zrejanju taciga sadja, ti ga clo pri miri pustili, postavi jim ob tacim času k deblu pod drevó kosic cukra, poišči mravljinca — ako je več mravljí, iz vsaciga po eniga — in ga deni na cukr; takó jim boš práv vgodil, dolgo pot na drevó skrajšal, in dokler bodo imeli nad cukram zadosti živeža, ne bodo dalje hodili, iskat ga — in cekin je naš! — — Pevci! za dva cekina, ali se ne bo dalo imenovano „slovó“ zapeti? — —

V. V.

Za Ljubljanski muzeum kaj.

Iz Kobiljeglave poleg štdanjela na Goriškim smo unidan tale dopis prejeli: 28. dan Velkitravna so v neki soseski na terdim Krasu, Volčjigrad imenovani, v Stanovski komisii, pri zniževanju neke hiše černe škerle vun jemali. Med nekimi preterganimi škerlami so znamenje ribe z njenimi pravimi košicami in udi našli; vsaka nar manjši košica je bila natanjko na kamnu vtisnjena viditi. To je čuden prikazik, kakó de je ta riba v terd kamen prišla in sicer na visokim, skorej nar bolj terdim Krasu. *)

A. B.

Urno, kaj je noviga?

(Kje so pač letas muhe ostale?) Dozdej je le poredkama kaka viditi.

(Na Angležkim v Landsdalju) je unidan neki konj cerknil, ki je starost do 42 let dosegel. Dva dni pred smertjo je še po navadi delal.

Prošnja.

Častiti pisatelji, ki so nam že davnej kake sestavke za natis v Novice poslali, nej nam nikar za zlo ne vzamejo, če dozdej še niso mogli na svitlo priti. Odloženo ni opušeno. Kar ni samó za danes pisano, vrednosti ne zgubi, akoravno tudi pozneji med občinstvo pride.

Vredništvo.

Opomba.

Nej častiti prejemniki Novic bukvozeze opomnijo, de bodo pri vezanju „Vinoreje“ predgovor, ki je današnjemu listu pridjan, začetku te knjige, to je precej po zaglavnim listu privežali. Perstavek k Vinoreji, namreč popis na Dolenskim, na Hrovaški meji in na Štajarskim znanih tertnih plemen bo berž ko bo mogoče sledil.

Vredništvo.

Današnjemu listu je perložen list Nr. 26 8. perdjan.

*) Mi smo gosp. A. B. za to oznanilo prav hvaležni, zakaj po pričevanju v teh rečeh dobro najdeniga gosp. Freyerja je to prva najdba okamnene ribe na Krasu. Gotovo je, de je nekdej takej vōda bila in de je zgorej imenovana ribja podoba in njeni ostanjki, nekdej živa riba bila, ktera je tukaj po odteku vōde ostala in sčasama okamnēla. Dozdej je bilo na Krasu že veliko okamnjenih červicēv, polžev i. t. d. najdenih, ribe pa še ne.

Naš dragi pisatel A. B. je tedaj prijazno poprošen, de bi pripomogel, de bi natis te ribe, z škerlam in vsimi košicami vred, v Ljubljanski muzeum prišel, kjer vse take reči z posebno skerbjo naberajo in shranjujejo. Za kakiga družiga človeka nimajo take reči nobene posebne vrednosti; v muzeumu so pa kar zlo obrajtane. Razun tega pa gosp. A. B. še prosimo, de bi k temu tudi natanjčni popis pridjal, v kterim kraju je bila imenovana riba najdena, in de bi se tamkej še več enacih škerlov razklálo in na tanjko pregledalo: morebiti bi se zamóglo, še kaj več okamnín najti in za Ljubljanski muzeum pridobiti.

Vredništvo.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	21. Roshni-zveta.		16. Roshni-zveta.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe ..	—	—	1	27
1 » » banafhke ..	1	21	1	26
1 » Turfhize	1	4	1	9
1 » Šorfhize	—	—	1	8
1 » Rēshi	1	2	1	10
1 » Jezhmena	—	—	—	58
1 » Profa	1	3	1	10
1 » Ajde	—	49	—	57
1 » Ovfa	—	—	—	40